

સંકલ્પસિદ્ધિની અનોખી વાસ્તવકથા | પ્રા. સુરેશ મ. શાહ

ઈડલી, ઓર્કિડ અને હું ! : વિહુલ બંકટેશ કામત, અનુવાદ : અરુણ જાડેજા; ઈમેજ પબ્લિકેશન પ્રા. લિ., મુંબઈ-અમદાવાદ, પ્ર.આ. ૨૦૦૫, પૃ. ૧૮૭+૮, ડિ. ૩. ૧૫૦/-]

અધિધથ, માત્ર પાંચ વર્ષના ટૂંક સમયમાં આટલાં બધાં માન-સન્માન, પુરસ્કારો અને એવોર્ડ, હા, મુંબઈની હોટેલ ઓર્કિડને. એમાં પણ જગતની સર્વશ્રેષ્ઠ હોટેલનો એવોર્ડ ડર્બનમાં, અને તે પણ પર્યાવરણનું સંતુલન જ્ઞાનવાની વિશ્વની શ્રેષ્ઠતમ હોટેલનો પ્રતિષ્ઠિત એવોર્ડ. દેશવિદેશમાં પ્રતિષ્ઠપ્રાપ્ત આ હોટેલને માત્ર પાંચ જ વર્ષમાં ૨૫ કરતાં પણ વધારે એવોર્ડ પ્રાપ્ત થાય છે, અને તેમાં સૌથી મહત્વની વાત પર્યાવરણની સંતુલતા જ્ઞાનવાની અને તે પણ મુંબઈ જેવા પ્રદૂષણથી ભરપૂર મહનગરમાં.

હા, તો આ પુસ્તક આવી હોટેલની સ્થાપનાની, અને તે માટેના સ્થાપક વિહુલ કામતનાં સંકલ્પ, મનોબળ અને પુરુષાર્થની અનેરી હૃદયસ્પર્શી વાસ્તવકથાનું એક સરસ ભાવવાહી આલેખન બન્યું છે. આ કંઈ સમગ્ર જીવનકથા નથી પણ એક સ્વખને, યુવાનના સ્વખને કેવી રીતે સફળતાની ટેચે પહોંચવાનું શક્ય બન્યું તેની પ્રેરણાદ્યાયી વાતો છે.

વિહુલ કામત કિશોર-યુવાપ્રવેશ વયે માત્ર ‘સમાટ’ રેસ્ટોરન્ટમાં એક સામાન્ય કામગીરી કરનાર, પિતા બંકટેશ માલિક, પણ પિતાનાં આદર્શ, ચીવટ અને ભલાઈની પૂરેપૂરી અસરને જીલનાર અને માતાની રસોઈની અને તેમાં પણ ઈડલીની પ્રશંસાને બાલ્યવયથી જ નિહાળીને આનંદ પામનાર; અને એટલે જ લખી શકે ને કે ‘આજી દુનિયામાં મારી મા જેણું ઈડલી બનાવનાર બીજું કોઈ શોધ્યું જે તેમ નથી.’ બસ, માનું ક્રોશટ્ય અને પિતાનું જીવનચયન એ આદર્શ બની રહ્યો અને પછી તો જ્યાં કામ કરતો ત્યાંથી જ સ્વખન સેવાનું શરૂ કર્યું. એક અદ્ભુત હોટેલ બનાવવાનું અને તે માટે માત્ર વીસ વરસની વયે તો રાયબહાદુર ઓબેરોયને મળવાની હિંમત કરી અને શુભેચ્છા પણ પ્રાપ્ત કરી.

હવે તો ઓર્કિડ ઈકોટેલ તરીકે ખ્યાત આ હોટેલ પર્યાવરણ જ્ઞાનવાના અનેકાનેક પ્રયોગો કરે છે એટલું જ નહિ, પણ તે પદ્ધતિઓ શીખવવાની રીતસરની પ્રયોગશાળા પણ ચલાવે છે. અહીં તેઓ કહે છે કે ઈકોટેલ એટલે ઈકોનોમી નહીં પણ ફાઈસ્ટાર ડિલક્ષ હોટેલ કે જ્યાં પર્યાવરણનું સંતુલન જ્ઞાનવામાં આવે છે. આખા પુસ્તકમાં પ્રસંગો અને ઘટનાઓ અનોખી રીતે રજૂ કરવામાં આવ્યાં છે જે આનંદ તો આપે જ છે, પણ સાથેસાથે પ્રેરણા પણ પૂરી પણે છે.

જેમકે જ્ઞાપાનમાં ‘નમસ્કાર ! ઈન્ડિયન રેસ્ટોરન્ટ’નું ઉદ્ઘાટન કરવા ગયા ત્યારે નાન બનાવવાની વાત અને તે માટે હૈયાઉંકલતથી એક જ્ઞાપાની ક્રપ-રકાબી ધોનારને કેવો નાનનો કારીગર બનાવી દીધો તે, અને ઉદ્ઘાટન-સમાર્થમાં યુનિ.ના મ્યુલિક વિભાગના બે જ્ઞાપાની પ્રોફેસરોને કેવી રીતે સિસ્તાર અને તબલાં વગાડતાં કરી દીધા અને એ રીતે ભારતીય સંગીત ભારતીય રેસ્ટોરન્ટમાં પીરસ્યું એની સહજ સૂજાની વાત કેવી રોચક છે !

તેઓ ભારપૂર્વક કહે છે કે નાની વયમાં ઉછેર, વિકાસ અને સમજજી માટે વાતાવરણ અને રહેઠાણ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે જે મને ગણેશપ્રસાદ અને શાળામાં યોગ્ય રીતે મળ્યા છે. વાતો સાંભળવાની બહુ જ ગમતી અને તેમાંથી જ હું શીખ્યો કે હંમેશાં કાન અને આંખ બુલ્લાં

રાખવાં, જે પ્રગતિમાં ઘણાં જ ઉપયોગી નીકડે છે. પોતાની આવી પ્રગતિ માટે કહે છે કે મને જે વારસો મળ્યો છે તે માલમિલકતનો નહીં, પણ સદ્ગુણોનો અને સદાચારનો જ મળ્યો. અને તે પણ મા-બાપ તેમજ વાતાવરણમાંથી. એટલે જ હું જીવનમાં પ્રસંગે પ્રસંગે ધૈર્ય અને સમતુલ્ય સાચવી શક્યો છું અને નવી નવી કલ્યાણો કરી તેને વાસ્તવમાં પલટાવી શક્યો છું. મારે તો એક કલ્યાણ સહૃદાના થાય કે તરત જ બીજી કે ત્રીજી શરૂ. મારી પાસે કલ્યાણાઓનો તૂટો નહોતો અને એ કલ્યાણાઓને દાઢ આપનારાઓનીય ખોટ નહોતી.

હોટેલના વ્યવસાયનો અનુભવ લેવા અન્યોને મદદરૂપ થવા અને એવોર્ડ લેવા લેખક આખી દુનિયામાં ફર્યા છે અને એ બધા પ્રવાસના અનુભવો અને અનેકોના પરિચયોના પ્રસંગો આખ્લાદક તો છે જ, પણ સાથે સાથે માનવીય બ્યાહારોની સફળતાઓની ગુરુચાવી પણ બતાવે છે. સમગ્ર પુસ્તકમાં એ આદર્શ છે કે ગમે તેટલું અશક્ય હોય ! પણ પ્રયત્ન કરવામાં શોવાંધો છે ! અને એમાંથી જ સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે ને ! સાહસિક ઉદ્યોગપતિ થવા માટે સાત બાબતો યાદ રાખવાનો ગુરુમંત્ર તેઓ પાના ૪૭ પર સરસ રીતે રજૂ કરે છે.

કામથી કંટાળીને એક વખત બાપુજી પાસે મ્યું માં જવાનું છે લાયસન્સ માટે, તેમ કહીને મિત્ર સાથે રીગલ થિયેટરમાં પિકચર જોવા જવાનું અને ત્યાં બનેલો રમ્ભૂજ પ્રસંગ, ડર્બનમાં એવોર્ડના આગણા ટિક્સે ડર્બન ઇન્ટરનેશનલ સેન્ટરમાં જ્યા જોવાનો પ્રસંગ, આવા બધા પ્રસંગે સહજ રીતે સામેથી જ અનેકો જોડે ઓળખાણ કરી લેવાની વૃત્તિ, રિર્જવ બેન્કના ગવર્નર સાથેનો પ્રસંગ, પુત્ર વિશાળની અભ્યાસમાં નબળાઈ અને તેની સાથે પરોક્ષ રીતે સમજણ આપી અભ્યાસમાં મળ્ણ થવાની કરેલી તરકીબ અને એ રીતે પોતાનાં બાળકોના મિત્ર બની રહેવાની વાત, ‘કામત ખાજા’માં ઘરાકુમાં જિઝાસા વધારવાની અને હોટેલમાં ખેંચી લાવવાની યોજના – આ બન્યું જ સરસ રીતે આલેખાનું છે અને તે પણ એવી સરસ રીતે કે પુસ્તક હથમાં લીધા પદ્ધી પૂરેપૂરું વંચાય ત્યારે જંપ વળે.

આખ જગતમાં કંઈક અનોખું કરી બતાવનું છે તે વિચારને જ વાગ્યોળતા વાગ્યોળતા પર્યાવરણની જગતવહીની તીવ્ર ખેવના, આકસ્મિક રીતે અવારનવાર પ્રાપ્ત થયેલી આર્થિક અને અન્ય સહાયની વાતોના અનેક પ્રસંગો આ પુસ્તકને એક વ્યાપક પ્રેરણાગ્રંથ બનાવે છે. તેમાં પણ આખી હોટેલમાં કચરાનું પ્રમાણ શૂન્ય હોય તેવું આયોજન અને પ્રયોગો અને છેલ્લે ખાસ વાત તો એ કે જીવનમાં ભૂલી તો થતી જ રહે. પણ ધ્યાનમાં આવે એ જ મહત્વનું છે કારણ કે તેમાંથી સ્વધારતર થાય છે, અને હું પણ બધું જ કહીને ભૂલ કરવા માંગતો નથી એટલે આટલું ઈંગ્રિત કર્યા પદ્ધી બાદીનું આપ સહૃદે વંચાવા માટે !

પુસ્તક વાંચ્યાં નહિ, પણ ખરીદંયું, તેની વાતો કરવી અને લેટ આપવું ગમે તેવું બન્યું છે. એટલે માત્ર લેખકને જ નહિ પણ અનુવાદિકાને પણ અભિનંદન આપવાં રહ્યાં, આવું સરસ નજરાણું ગુજરાતી વાચકી સમક્ષ સુલભ કરવાને કારણે જ સ્તો.